

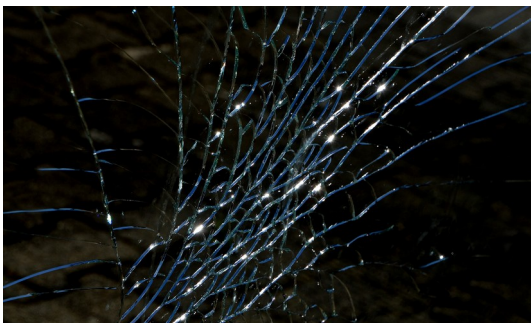
Isten küldöttei szelíden dörzsöltek

„Íme, én elküldelek titeket, mint juhokat a farkasok közé: legyetek azért okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok!” (Máté 10,16)

Vajon dörzsölnék kell lennie egy keresztyén tanárnak? Eléggé furcsa kérdés, hiszen a *dörzsöltséget* talán olyan szakmák művelőihez kötik, akik manipulálni akarnak másokat. A tanárok pedig jellemzően nem akarnak senkit sem manipulálni, csupán átadni az ismeretüket és meggyőződésüket a diákok hasznát első helyre rakva, alázatosan, egyszerűen kitartóan. A keresztyén ember pedig végképp ne legyen dörzsölt! A dörzsöltség inkább a túloldal ismerve.

Pedig Jézus látja, hogy mennyire kiszolgáltatottak vagyunk mi, akik a küldetésben járunk. Olyanok vagyunk, mint a farkasok közé küldött juhok. Sérülékenyek vagyunk, sebezhetőek és bár próbáljuk felvértezni magunkat, mégis sokszor betalál egy-egy ütés egészen mélyen a lelkünkbe. Sokszor mi magunk is megsérülünk egy csoportfolyamatban. Ebből a sértettségből aztán már sokszor elkezdünk magunkat megkeményítve küzdeni, beleragadunk egy szerepbe, amit nem szeretünk játszani, amit méltatlannak érzünk felvenni, s minden előadás végén, mikor végre felharsan a felszabadító csengőszó, legszívesebben olyan erővel vágnánk maszkunkat a sarokba, hogy lehetőleg törjön apró darabokra!

Jézus nem akarja, hogy megsérüljünk. Tudja, hogy a küldetés veszélyes, lehet sebző és érhet megannyi méltatlanság ezért nagyon fontos, hogy mindez ne fordítson ki önmagamból, s abból az ügyből sem, amit képviselek. A mi kultúránkban a *róka ravaszságáról* szokás beszélni, Izraelben a kígyó a ravasz állat. A kígyó ott tekereg már az Éden tiltott fái között is éppúgy, mint Jézus lábánál a pusztában, hogy az engedelmességtől eltántorítsa.

A kígyó rendkívül ellenszenves szerepet testesít meg éppen ezért a Szentírásban. Jézus szerint mégis lehet tőle is tanulni. Steinbeck szerint „A ravaszság korlátot szab az elmének. A ravaszság folytonosan arra figyelmeztet, mit ne tégy, mert nem lenne okos.” A ravaszság felhívja a figyelmemet korlátaimra. Vannak helyzetek, amikbe nem célszerű belemennem, mert csak veszteséggel tudok kikerülni belőlük. Vannak harcok, amelyeket nem feltétlenül kell megvívnom, mert nem az én harcom.

Van viszont a ravaszságnak egy ártó aspektusa is, és ebben természetesen nem állítja elénk példaként a kígyót Jézus. Jézus nem akarja, hogy mi magunk is csapdát állítsunk másoknak, ahogy a kiszámíthatatlan kígyók teszik. Ne legyünk álnokok, kiszámíthatatlanok, ragadozók, támadóak, erőszakosak! Hanem legyünk szelídek, akár a galamb! Ravaszság és szelídség: milyen érdekes kettősség, s milyen érdekes tanács! A küldetéshez fontos, hogy óvjam magam, legyek óvatos és megfontolt, tudjak róla, hogy támadni fognak és nekem a támadóm előtt kell járnom egy lépéssel! Ugyanakkor ne tegyen mindez engem is támadóvá,

erőszakossá, agresszívvá, hanem maradjak szelíd! Ne uraljam a másikat, ne vágjak vissza, ne álljak bosszút, ne alázzam meg, ne törlesszek! Csak figyeljek Istenre, aki elküld, a küldetésemre, aminek az elvégzésére küld el, s önmagamra, törekenységemre, hogy megmaradjak! Ezért tanácsolja Jézus, hogy szelíden legyünk dörzsöltek, mi az Ő bárányai, mikor farkasok közt járunk.